

sige, at der indenfor Udvalget er saa godt som Enighed om at ønske, at den Forudsætning snart maa ske Fyldest. Det vilde være heldigt, fordi det er ønskeligt, at Traadene samles paa een Haand, saaledes at de, der søger Arbejde, let kan komme i Forbindelse med dem, der søger Arbejdere, og det er da naturligt, at de af Staten oprettede Arbejdsanvisningskontorer bliver det Sted, hvor Traadene samles. Det er en Sag af meget stor Betydning, at man faar den ledige Arbejdskraft dirigeret derhen, hvor Arbejdet er at faa. Derfor er det meget ønskeligt, at dette Spørgsmaal snart løses paa tilfredsstillende Maade.

Jeg skal hermed anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for de Ændringsforslag, der er stillede af det samlede Udvalg og af de forskellige Flertal, og yderligere at stemme for Ændringsforslag Nr. 12, der er stillet af et Mindretal.

N. C. Jensen: Som ærede Medlemmer vil se, har Venstres Medlemmer i Udvalget afgivet en Mindretalsbetænkning, hvortil det konservative Folkepartis Medlemmer har sluttet sig. Naar vi har fremsat nogle Bemærkninger i en Mindretalsbetænkning, er det, fordi det forekommer os, at nu, da man forhaabentlig staar ved det endelige Bortfald af den gamle Tyendelov og ved Overgangen til en Lovgivning paa dette Omraade, som maaske mere svarer til Tidens Krav, er det berettiget at sige, at Grundlaget for al den Tale, der har været om det inhumane i den gamle Tyendelov, egentlig er forsvundet i det praktiske Liv ved Tidernes Udvikling. Det forekommer mig, at man med fuld Ret kan fastslaa, at Udviklingen har medført, at saa at sige ingen af Parterne egentlig mere beskæftiger sig med Tyendeloven. Vi har derfor fra vor Side gerne villet være med til at søge at faa det Forhold ændret, som har givet Anledning til saa stærke Klager, hvad enten de nu har været begrundede eller ej, over det inhumane i Tyendeloven og over det Tyranni, der kunde udøves fra Husbondens Side i Kraft af denne Lov. Vi har gerne arbejdet med under de vekslende Former, hvorunder man har søgt at reformere paa dette Omraade, endogsaa da der fra privat Side var Forslag fremme om helt at gaa bort fra en Tyendelov for det myndige Tyende. Vi har med god Villie søgt at naa et Resultat. Der er imidlertid ikke opnaaet Enighed. Vi har fastholdt visse Ændringsforslag, som vi ikke har ment at kunne

slippe. Vi synes, at alle disse Klokkeslætsbestemmelser, man er ved at indføre i vor Lovgivning, snarere vil gøre Fortræd end Gavn. Udviklingen har ført med sig, at Arbejdstiden er blevet kortere, idet Forholdene i og for sig regulerer sig selv, og vi mener, at det vil være rigtigst at lade det gaa i Fremtiden paa samme Maade. Jeg har i hvert Fald den Opfattelse, at der vil ikke foregaa en Smule mere Misbrug, hvad enten man fastslaa disse Klokkeslæt eller ej; og hvorfor saa have dem? I denne Lov om Tjenesteforhold tales der jo ikke mere om Tyende, men om Medhjælp, men Betydningen heraf skulde da vel ogsaa være den, at denne Medhjælp ydes paa den bedste Maade, og at den da ydes saaledes, at Medhjælperen ikke staar med Klokken i Haanden og siger: Nu er min Arbejdsdag forbi, nu maa du hjælpe dig selv. Arbejdsdagen behøver ikke at blive længere derfor. Arbejdsforholdene paa Landet er i mangfoldige Tilfælde af den Art, at man ikke kan indrette sig paa bestemt Klokkeslæt. Derfor har vi fra vor Side ikke kunnet frafalde vore Ændringsforslag til § 19. Vi mener f. Eks., at Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 13 om, at Børnene skal have 1½ Time fri før Skolen, tilstrækkeligt pointerer, hvad man ønsker, nemlig at de skal kunne komme i Skole i rette Tid. Dertil er 1½ Time nok. Naturligvis tror vi ogsaa, at Husbondene i al Almindelighed har ret stor Interesse i, at Børnene faar den nødvendige Undervisning og den nødvendige Frihed til at lære deres Lektier og komme til Skole i rette Tid.

Vort Ændringsforslag Nr. 14 gaar ogsaa ud paa at stryge Klokkeslættet, idet vi foreslaar den paagældende Bestemmelse affattet saaledes: „Medhjælpere under 16 Aar maa ikke beskæftiges ved Arbejde, der i Forhold til deres Alder skønnes at overstige deres Kræfter, og ikke i længere Arbejdstid, end der normalt gælder henholdsvis i By og paa Land“. Vi mener, at det praktiske Liv af sig selv vil regulere Forholdet, og at Parterne ikke behøver at staa med Klokken i Haanden og sige: Til dette bestemte Klokkeslæt begynder vi, og paa dette bestemte Klokkeslæt hører vi op. Vi mener, at Bestemmelser om Klokkeslæt vil gøre mere Fortræd end Gavn. Derfor henstiller vi til Tingets Medlemmer at stemme for dette Ændringsforslag.

I Ændringsforslag Nr. 28 berøres et Forhold, hvorom det ærede Medlem fra